

Bhagavad-gītā
3. fejezet 10. vers

*saha-yajñāḥ prajāḥ sṛṣtvā purovāca prajāpatiḥ
anena prasaviśyadhvam eṣa vo 'stv iṣṭa-kāma-dhuk*

saha—vele együtt; *yajñāḥ*—áldozatok; *prajāḥ*—nemzedékek; *sṛṣtvā*—teremtve; *purā*—az ősi időkben; *uvāca*—mondta; *prajā-patiḥ*—a teremtmények Ura; *anena*—ezáltal; *prasaviśyadhvam*—éljetez mind jobban és jobban; *eṣaḥ*—ez; *vaḥ*—tiétek; *astu*—legyen; *iṣṭa*—minden kívánatos dolog; *kāma-dhuk*—adományozó.

A teremtés kezdetén az élőlények Ura az emberek és félistenek nemzedékeit bocsátotta előre Viṣṇunak szánt áldozatokkal, aztán megáldotta őket, mondván: „Legyetek boldogok e yajña [áldozat] által, mert ennek végrehajtása majd megajándékoz benneteket mindennel, ami kívánatos a boldog élethez és a felszabaduláshoz!”

MAGYARÁZAT: Az élőlények Ura (Viṣṇu) anyagi teremtése lehetőséget nyújt a feltételekhez kötött lelkek számára, hogy hazatérjenek, vissza Istenhez. Az anyagi teremtésen belül minden élőlényt feltételekhez köt az anyagi természet, mert megfeledeztek a Viṣṇuhoz, vagyis Kṛṣṇához, az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez fűződő kapcsolatukról. A védikus elvek azért vannak, hogy segítsenek bennünket ezen örök kapcsolat megértésében, ahogyan azt a *Bhagavad-gītā* elmondja: *vedaiś ca sarvair aham eva vedyāḥ*. Az Úr kijelenti, hogy a Védák célja az Ő megértése. A védikus himnuszokban az áll: *patim viśvasyātmeśvaram*. Az élőlények Ura az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Viṣṇu. A *Śrīmad-Bhāgavatam*ban (2.4.20) Śrīla Śukadeva Gosvāmī szintén többszörösen *patinak* írja le az Urat:

*śriyaḥ patir yajña-patiḥ prajā-patir
dhiyām patir loka-patir dharā-patiḥ
patir gatiś cāndhaka-vṛṣṇi-sātvatām
prasīdatām me bhagavān satām patiḥ*

A *prajā-pati* az Úr Viṣṇu, és Ő az Ura valamennyi élőlénynek, minden világnak és minden szépségnek, s Ő védelmez mindenkit. Az Úr azért teremtette ezt az anyagi világot, hogy a feltételekhez kötött lelkek megtanulhassák, hogyan kell *yajñákat* (áldozatokat) végrehajtaniuk Viṣṇu elégedettsége érdekében, hogy nagyon kényelmesen, aggodalom nélkül éljenek, amíg az anyagi világban vannak, s hogy aztán jelenlegi anyagi testük halála után beléphessenek Isten birodalmába. Ez az Úr terve a feltételekhez kötött lelkek számára, akik a *yajña* végzésével fokozatosan Kṛṣṇa-tudatúvá és minden tekintetben jámborrá válhatnak. A védikus írások e Kali-korszak számára a *saṅkīrtana-yajñát* (Isten szent neveinek éneklését) ajánlják. Ezt a transzcendentális folyamatot az Úr Caitanya vezette be, hogy e korszakban valamennyi ember felszabadulhasson. A *saṅkīrtana-yajña* és a Kṛṣṇa-tudat nagyon jól összeillenek. A *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.5.32) így ír az Úr Kṛṣṇa *bhaktaként* (az Úr Caitanyaként) megjelenő formájáról, különösen kiemelve a *saṅkīrtana-yajñát*:

*kṛṣṇa-varṇam tviṣākṛṣṇam sāṅgopāṅgāstra-pārṣadam
yajñaiḥ saṅkīrtana-prāyair yajanti hi su-medhasaḥ*

„Az igazán intelligens emberek a Kali-korszakban a *saṅkīrtana-yajña* végzésével imádják majd a társaival együtt megjelenő Urat.” A védikus irodalomban leírt többi *yajñát* nagyon nehéz végrehajtani ebben a Kali-korszakban, ám a *saṅkīrtana-yajña* minden szempontból rendkívül könnyű és nagyszerű. A *Bhagavad-gītā* (9.14) szintén ezt az áldozatot javasolja.

*Hare Krisna Hare Krisna Krisna Krisna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare*